

κεια. = выстроэрънїе.

Ὅτρωμίε, ἰα. οὐδ. ἀγχίνοια, εὐφυΐα, ὀξύτης.

Ὅτρωμный, αα, ρε. ἐπιθ. ἀγχίνους, εὐφυής, δεξιός (κοιν. πνευματώδης, ὀξύρους).

Ὅстры, αα, ρε. ἐπιθ. ὀξύς, ὀξυτόμος, τομός, ὀξύθηκτος, ἀκιδωτός. ὁξωόαδ ὅстры. δίστομος.

Ὅсь, η. θηλ. ἄξων (τῆς ἀμάξης καὶ τῆς σφαίρας).

Ὅτέц, τца. ἄρσ. πατήρ (ἡ κλητ. ὅтче).

Ὅтескїй, αα, ρε. ἐπιθ. πατριχός, πάτριος. καὶ = ὅтчїй.

Ὅтесствїе, ἰα. καὶ-ство, α. οὐδ. πατρίς. 2) πατριὰ, φυλή.

Ὅτροковїца, ѱ. θηλ. κόρη, ἡ παῖς, νεάνις. 2) ὑποκριστ. κοράσιον, κόριον.

Ὅτροкѡ, α. ἄρσ. παῖς, ἔφηβος, βούπαις, μείραξ, μειράκιον, ἐφήλιξ.

Ὅтрача, чáте. οὐδ. παιδίον.

Ὅтрочище, α. οὐδ. (καὶ-чищ, α. ἄρσ.) παιδάριον. = дѣтищ.

Ὅтцегдгáтельство, α. οὐδ. (239). ὁ πρὸς τὸν πατέρα χλευασμός-ἐμπαιγμός - μυ-

κτηριχσμός, *πατροχλευασμός.

Отчїй, αα, ρε. (καὶ συντετμημ. ὀтѣчь, ὅтча, ὅтче) ἐπιθ. (κτητ.) ὁ τοῦ πατρός.

Ὅцѣтнїй, αα, ρε. ἐπιθ. ὁ τοῦ ὀξους, ὀξώδης.

Ὅцетѡ, цта. ἄρσ. ὀξος.

Ὅчєснїй, αα, ρε. ἐπιθ. (κτητ.) ὁ τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν. ὀφθαλμικός, ὀμμάτειος.

Π

Пáгѡпа, ѱ. θηλ. = πογίβель.

Пáгѡбнїй, αα, ρε. ἐπιθ. = πογίβельнїй.

Пáдаю, ешн. παρτ. пáдахѡ. ἄορ. пaдóхѡ (τὸ 2 προσ. пáлѡ ἐсн, τὸ 3. пaдѣ). μ. пaдѡ, ешн. πίπτω. (ὁ ἄορ καὶ ὁ μελ. καὶ μεс. пaдóхѡ, пaдѡ.)

Пaдѣжѡ, α. ἄρσ. (Γραμματ.) πтѡсїс. 2) = пaдѣнїе 2. σημασ.

Пaдѣнїе, ἰα. οὐδ. πтѡсїс (τὸ πίπτειν καὶ τὸ πεσεῖν). 2) πтѡμα, πσαῖσμα, παρὰ-